آنالیز دقت و پایداری مدلهای گوناگون تقابل ذرهها در روش شبکه بولتزمن چند فازی

میلاد شیربانی قزوینی، مصطفی ورمزیار **، آرش محمدی دانشکده مهندسی مکانیک، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی, تهران، ایران

واژههای کلیدی: روش های نیرودهی؛ مدل شبه پتانسیلی؛ معادله کارناهان _استارلینگ، پایداری؛ دمای کاهیده.

KEYWORDS: Forcing schemes; Pseudo-potential model; Carnahan-Starling equation; Stability; Reduced temperature.

مقدمه

شبکه ی بولتزمن با کمک دیدگاه مزوسکوپیک، به یک روش مهم جهت شبیه سازی جریان های چند فازی تبدیل شده است[۷]. برخلاف روش های سنتی که بر اساس گسسته سازی معادلههای بقای ماکروسکوپی عمل می کنند، روش شبکه بولتزمن بر پایه نظریه جنبشی گازها و با استفاده از تابع توزیع احتمال به مدل سازی رفتار ذرهها میپردازد. پدیده جدایش فاز در روش شبکه بولتزمن در نتیجه ی مدل سازی تقابل ذرهها انجام میشود، در نتیجه با وجود جریان های چند فازی به تعدد در فرایندهای صنعتی از جمله صنایع شیمیایی، الکترونیکی و صنایع مولد قدرت دیده می شوند [۴–۱]. به خاطر پیچیدگی تعامل ذرات در جریانهای چند فازی، شبیه سازی رفتار این جریان ها از دیدگاه ماکروسکوپیک چالش برانگیز است. پاره ای مطالعه ها به کمک معادله بولتزمن و البته از دیدگاه کوانتومی به مطالعه پدیده دوفاز پرداخته اند. برخی مطالعهها از دیدگاه کوانتومی به بررسی پدیده دوفاز پرداخته اند [۶-۵]. در سال های اخیر روش

* عهده دار مکاتبات

⁺E-mail: varmazyar.mostafa@srttu.edu

روش های دیگر عددی، نیازی به پایش سطح مشترک جهت مدل سازی مرز فازها نیست [۸].

به طور کلی در دیدگاه مزوسکوپیک برای مدل سازی جدایش فازها، چهار روش گرادیان رنگ، شبه پتانسیلی، انرژی ـ آزاد و نظری جنبشی استفاده می شود [۹]. در بین این مدل ها روش شبه پتانسیلی، که به روش *شن* و چن نیز معروف می باشد به دلیل سادگی در مفهوم و کارایی بالای محاسباتی، توجه زیادی را به خود جلب کرده است [۱۰]. هم چنین این روش نسبت به سایر روش ها توانایی مدل سازی بازهی گستردهتری از نسبت چگالی های گاز به مایع را داراست [۱۱]، گرچه انتقادهایی به خاطر مسائل جریان های بدلی پژوهشهای بر روی چگونگی اعمال نیروی تقابل ذرهها با هدف اصلاح برخی از این موردها از جمله ناسازگاری ترمودینامیکی اصلاح برخی از این موردها از جمله ناسازگاری ترمودینامیکی با اعمال جاذبه ای با برد کوتاه بین فاز های متفاوت انجام می پذیرد.

در روش *شن* و چن، نیروی تقابل ذرهها به طور معمول با یک روش نیرودهی آمیخته شده است. بنابراین دقت و پایداری عددی به نوعی وابسته به روش نیرودهی می باشد[۸]. تاکنون مطالعههایی در این زمینه صورت پذیرفته است [۱۴–۱۶، ۱۱، ۸]. شایان ذکر است که جامعترین مطالعه ای که تاکنون انجام پذیرفته مربوط به کار هو*انگ* [۱۳] می باشد. *هوانگ* [۱۳] به تازگی پژوهشی روی کارایی روش های گوناگون نیرودهی در مدل شبه پتانسیلی انجام داده است. در این پژوهش تأثیر زمان آرامش τ بر روی دقت مدلسازی قطره (فاز مایع) در وسط میدان مورد مطالعه قرار گرفته است. این مطالعه دارای پنج روش نیرودهی است و بدون توضیحاتی در مورد تاثیر فیزیک مسئله می باشد. همچنین، در مقاله ی هوانگ قطره در وسط میدان و به دور از دیواره مدل شده است. مطالعه حاضر به بررسی مسئله حباب (فاز گاز) در کنار دیواره می پردازد. هم چنین تلاش شده است که دسته بندی دقیق تری، شامل هفت روش می شود، ارایه شود و نتيجههاي اين روشها با يكديگر مقايسه شوند. هم چنين به معرفي پارامترهای مؤثر در پایداری روش های نیرودهی و بررسی محدوده پایداری آنها پرداخته شده است.

درمطالعه پیش رو، نخست مروری بر روی معادلههای شبکهی بولتزمن صورت می پذیرد و سپس روش های اعمال نیرو را به طور کوتاه بررسی و فرمولاسیون آن ها بیان می شود. سرانجام نتیجه ها بررسی شد و مقایسه ای بین روش ها ارایه خواهد شد.

بخش نظری روش شبکهی بولتزمن

روش شبکه بولتزمن دو بعدی بر مبنای تقریب BGK به صورت زیر قابل ارایه می باشد[۱۰]:

$$\frac{\partial f}{\partial t} + \xi . \nabla f + F . \nabla_{\xi} f = -\frac{f - f^{eq}}{\tau}$$
 (1)

که در آن $f(X, \xi, t)$ تابع توزیع تک ذره ای در مکان فاز (X, ξ) ، تابع توزیع ماکسول _ بولتزمن، کم سرعت میکروسکوپی، f^{eq}(X, ξ) نیروی تقابل ذرات و T زمان آرامش است. بر این اساس شکل F(X, t). گسسته معادله شبکه بولتزمن به صورت زیر قابل بیان میباشد[۱۳]:

$$\begin{split} \mathbf{f}_{i}\left(\mathbf{X}+\mathbf{e}_{i}\Delta t,t+\Delta t\right) &= \mathbf{f}_{i}\left(\mathbf{X},t\right) - \tag{Y} \\ \frac{\Delta t}{\tau} \Big[\mathbf{f}_{i}\left(\mathbf{X},t\right) - \mathbf{f}_{i}^{eq}\left(\mathbf{X},t\right) \Big] + \mathbf{S}_{i}\left(\mathbf{X},t\right) \end{split}$$

که در آن $f_i(X, t)$ تابع توزیع چگالی مربوط به سرعت گسسته شده در جهت i و $S_i(X, t)$ ترم چشمه اضافه شده به معادلهی بولتزمن استاندارد است. بر اساس آنالیز چاپمن انسکوگ زمان آرامش وابسته به ویسکوزیته سینماتیکی جریان است که با رابطهی آرامش وابسته به ویسکوزیته سینماتیکی جریان است که با رابطهی آرامش وابسته به ویسکوزیته سینماتیکی جریان است که با رابطهی آرامش وابسته به ویسکوزیته سینماتیکی جریان است که با رابطهی آرامش وابسته به ویسکوزیته سینماتیکی جریان است که با رابطهی آرامش وابسته به ویسکوزیته سینماتیکی جریان است که با رابطهی

$$f_{i}^{eq}(X,t) = \omega_{i}\rho \left(1 + \frac{e_{i}.u}{c_{s}^{2}} + \frac{(e_{i}.u)^{2}}{2c_{s}^{4}} - \frac{(u)^{2}}{2c_{s}^{2}}\right)$$
(Y)

سرعت گسسته شبکه e_i در معادلههای (۲) و(۳)، برای مدل D2Q9 به صورت زیر است[۱۷]:

$$\begin{bmatrix} e_0 & e_1 & e_2 & e_3 & e_4 & e_5 & e_6 & e_7 & e_8 \end{bmatrix} =$$
(*)
c
$$\begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & -1 & 0 & 1 & -1 & -1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & -1 & 1 & 1 & -1 & -1 \end{bmatrix}$$

 $\omega_i = \omega_0 = \frac{4}{9}$ برابر (۳) برابر $(a_i) = a_0 = a_0$ و $\omega_i = 1/36$ (i = 5,6,7,8) ($\frac{1}{9}$ (i = 1,2,3,4) $c = u_i$ (i = 1,2,3,4) $\frac{1}{2}$ (i = 1,2,3,4) m (i = 1,2,3,4) $c_s = \frac{c}{\sqrt{3}}$ (i = 1,2,3,4) m (i = 1,2,3,4) $c_s = \frac{c}{\sqrt{3}}$ (i = 1,2,3,4) m (i = 1,2,3,4) $c_s = \frac{c}{\sqrt{3}}$ (i = 1,2,3,4) $\frac{\Delta x}{\Delta t}$ ($i = \frac{c}{\sqrt{3}}$ yr) $\frac{\Delta x}{\Delta t}$ ($i = \frac{c}{\sqrt{3}}$ yr) $\frac{\Delta x}{\Delta t}$ (i = 1,2,3,4) $\frac{\Delta x}{\Delta t}$ (i =

همچنین c_s^2 از رابطه ی زیر محاسبه می شود[۱۰]:

$$e_{s}^{2}\delta_{\alpha\beta} = \sum_{i}\omega_{i}e_{i\alpha}e_{i\beta}$$
(Δ)

که در آن $\delta_{lphaeta}$ دلتای کرانکر می باشد. به عنوان نمونه برای D2Q9 داریم [۱۰] :

$$\sum_{i=0}^{8} \omega_i e_{ix} e_{ix} = c_s^2$$
(8)

همان گونه که در مقدمه اشاره شد روش شبکه ی بولتزمن چند فازی تک جزئی دارای چند مدل برای جداسازی فازها می باشد که در این مطالعه به بررسی مدل شبه پتانسیلی *شن* و چن [۲۰–۱۸] پرداخته شده است. در عمل معادله ی حالت گاز کامل به کمک جمله نیروی تقابل ذرهها در مدل شن _ چن تک جزئی چند فازی به معادله حالت غیر ایده آل غیر یکنواخت تبدیل می شود. شایان ذکر است که در مطالعه حاضر، کمیتهای بدون واحد با یکای شبکه ی بولتزمن مقدار دهی می شوند. یکاهای شبکه بولتزمن به صورت mu برای جرم، ts برای زمان، lu برای طول و tu برای دما می باشد.

نیرو دهی در مدل شن و چن

به طور کلی مشارکت ترم نیرو در روش شبکه بولتزمن به معنای افزودن جمله مازاد S_i به معادله شبکه بولتزمن برای ایفای نقش نیروی حجمی F_{α} در معادلات ناویر استوکس تراکم ناپذیر می باشد. اثر F_{α} در معادله ناویراستوکس به صورت زیر منعکس می شود[۱۰]:

$$\begin{split} \mathbf{D}_{t}\boldsymbol{\rho}+\boldsymbol{\rho}\partial_{\alpha}\mathbf{u}_{\alpha} &= 0 \qquad \qquad (\mathsf{Y})\\ \partial_{t}\boldsymbol{\rho}\mathbf{u}_{\alpha}+\boldsymbol{\rho}\mathbf{u}_{\beta}\partial_{\beta}\mathbf{u}_{\alpha} &= -\partial_{\alpha}p+\boldsymbol{\rho}\mathbf{v}\partial_{\beta}\left(\partial_{\beta}\mathbf{u}_{\alpha}+\partial_{\alpha}\mathbf{u}_{\beta}\right)+F_{\alpha} \end{split}$$

که درآن $\alpha \partial_{t} + u_{\alpha} \partial_{t} = D_{t} = 0$ و همان مشتق مادی است. زیر وند های β_{e} مشخص کننده ی مختصات x یا y برای موردها دو بعدی است. قرارداد جمع زنی انیشتین نیز اختیار شده است. برای هر دو جریان های تک فازی و چند فازی، رفتار مناسب جمله نیرو در روش شبکه بولتزمن مسئله ی مهمی است. روش های نیرودهی در این مطالعه به سه دسته ی کلی تقسیم بندی می شوند: دسته اول به کارگیری مستقیم ترم نیرو در ترم برخورد را در نظر می گیرد، دسته دوم شامل روش هایی است که اثر جمله نیرو را هم در جمله برخورد و هم در سرعت های درگیر در معادله شبکه بولتزمن لحاظ می کند و دسته سوم نیروی تقابل ذرمها را تنها در تصحیح سرعتهای شبکه مؤثر میداند. فرمولاسیون روش های گوناگون به اختصار در جدول ۲ آورده شده است که در ادامه به تشریح آن پرداخته خواهد شد

دسته اول
شکل کلی نیرو دهی در روش یک به صورت زیر است[۱۳]:
$$f_i(X + e_i\Delta t, t + \Delta t) - f_i(X, t) = (\Lambda)$$

 $-\frac{\Delta t}{\tau} \Big[f_i(X, t) - f_i^{eq}(X, t) \Big] + S_i$

که در آن S_i جمله مربوط به نیروی حجمی می باشد. اولین بار *لو* [۲۱] در سال ۱۹۹۳ میلادی تأثیر نیروی حجمی را در معادله شبکه بولتزمن افزوده که در این مطالعه با عنوان روش ۱–الف نام گذاری شده است. در این روش تاثیر نیروهای حجمی به صورت زیر در نظر گرفته می شود:

$$S_{i} = \frac{1}{c_{s}^{2}} \omega_{i} \vec{e_{i}} \cdot \vec{F}$$
 (9)

در این روش سرعت ماکروسکوپی *u و سرعت تعادلی u^{eq} با سرعت میکروسکوپی u برایر است (X, t) = u^{eq}(X, t) = u(X, t) سرک(وسکوپی u برایر است (X, t) = u^{eq}(X, t) = u(X, t) این روش از معادله ی اویلر در مقیاس زمانی ع تبعیت میکند. پارامتر ع عددی بی بعد است که نسبت مسافت آزاد میانگین مولکولی به مقیاس طول فیزیکی است و با عدد نودسون شناخته می شود ($\frac{\lambda}{L}$ = N). از اثر تغییرهای دمایی و مکانی نیرو بر ممان و چگالی در این روش صرف نظر شده است. در ادامه روش ۱ – ب توسط *مارتیز* [۲۲] و *او* [۱۷] ارایه شد. آن ها درواقع روشی را برای مشارکت نیرو های حجمی در معادله ی بولتزمن ارایه دادند که برگرفته از معادله ی بولتزمن برای گازهای

$$\mathbf{S}_{i} = \omega_{i} \left(\frac{\left(\mathbf{e}_{i\gamma} - \mathbf{u}_{\gamma}\right)}{c_{s}^{2}} + \frac{\mathbf{e}_{i\alpha}\mathbf{u}_{\alpha}\mathbf{e}_{i\gamma}}{c_{s}^{4}} \right) F_{\gamma}$$
(\.)

و سرعت میکروسکوپی از رابطه ی زیر محاسبه می شود [۲۲، ۱۷]:

$$\rho u_{\alpha} = \sum_{i} f_{i} e_{i\alpha} \tag{11}$$

دسته دوم

اولین بار در مطالعه *لاد و وربرگ* [۲۳] افزون بر جمله برخورد، اثر نیرو بر سرعتهای دخیل در معادله شبکه بولتزمن نیز لحاظ شد. این روش در مطالعه حاضر به روش ۲ ـ الف معروف است. آن ها پیشنهاد کردند که ترم نیرو به کمک یک سری توانی بر اساس سرعت ذره بسط داده شود. بر این اساس مدل زیر برای جمله نیرو قابل تعریف است:

$$\mathbf{S}_{i} = \omega_{i} \left(\mathbf{A} + \mathbf{B}_{\gamma} \frac{\left(\mathbf{e}_{i\gamma}\right)}{\mathbf{c}_{s}^{2}} + \frac{\mathbf{C}_{\alpha\gamma}}{2\mathbf{c}_{s}^{4}} \left(\mathbf{e}_{i\alpha}\mathbf{e}_{i\gamma} - \mathbf{c}_{s}^{2}\boldsymbol{\delta}_{\alpha\gamma}\right) \right)$$
(17)

که در آن سرعت به کار رفته در ترم نیرو از رابطهی زیر بهدست میآید[۲۳]:

$$u_{\alpha} = \sum_{i} f_{i} e_{i\alpha} + \frac{F_{\alpha} \Delta t}{2\rho}$$
 (17)

و A_γ A و C_{αγ} از بسط چپمن انسکگ بهدست می آیند. روش دیگری که در مطالعه حاضر با عنوان روش۲–ب معرفی شده است توسط *بوییک و گریتد* [۲۴] پیشنهاد شد که در آن سرعت به کار رفته در جمله نیرو از رابطه ی زیر بهدست می آید:

و ترم نیرو دهی در این روش به صورت زیر محاسبه می شود [۲۴]:

$$\mathbf{S}_{i} = \omega_{i} \left(1 - \frac{1}{2\tau} \right) \frac{\mathbf{e}_{i\alpha} \mathbf{F}_{\alpha}}{4c_{s}^{2}} \tag{10}$$

در ادامه ی روش ۲-الف، گو[۱۵] با تحلیل چپمن انسکوگ روش جدیدی را معرفی کرد. او معادلههای نویر استوکس را از روش شبکه ی بولتزمن دارای جمله اضافی _ که با خطای روش شبکه بولتزمن ارتباط دارد _ بهدست آورد. وی دریافت که چنین جمله اضافیای تأثیر بهسزایی روی نتیجههای شبکهی بولتزمن با فرض تغییرهای جمله نیرو بر روی زمان و مکان دارد. جمله نیرویی که گو پیشنهاد کرد از رابطه ی زیر بهدست می آید و روش ۲- ج نام دارد:

$$\mathbf{S}_{i} = \left(1 - \frac{1}{2\tau}\right)\omega_{i}\left(\frac{\left(\mathbf{e}_{i\gamma} - \mathbf{u}_{\gamma}\right)}{c_{s}^{2}} + \frac{\mathbf{e}_{i\alpha}\mathbf{u}_{\alpha}\mathbf{e}_{i\gamma}}{c_{s}^{4}}\right)\mathbf{F}_{\gamma}$$
(VF)

به عبارت دیگر گو ضریبهای روش لاد و وربرگ را از بسط چپمن انسکوگ طوری محاسبه نمود که خطای روش شبکه بولتزمن در قیاس با معادلههای پیوسته نویراستوکس کمینه باشد. شایان ذکر است که در این روش سرعت های ماکروسکوپی، تعادلی و مؤثر در جمله نیرو برابر و از معادله ی (۱۴) بهدست می آیند.

روش دیگری که در دسته روش های دوم می گنجد را، هی [۵۲] معرفی کرد، که ایده ی آن ساده است و در دسته بندی این مطالعه روش ۲-د نام دارد. در سمت چپ معادلهی (۱) یک جمله نیرو روش ۲-د نام دارد. در سمت چپ معادلهی (۱) یک جمله نیرو آروش ۲-د نام دارد. در سمت چپ معادلهی را ای کرفتن آثرهای گسسته سازی شبکه، فرمول متناظر برای جمله نیرودهی را بر اساس مرجع [۲۵] به صورت زیر معرفی کرد:

$$\mathbf{S}_{i} = \left(1 - \frac{1}{2\tau}\right) \frac{1}{\rho c_{s}^{2}} F_{\gamma} \left(\mathbf{e}_{i\gamma} - \mathbf{u}_{\gamma}\right) \mathbf{f}_{i}^{eq}$$
(14)

که در آن سرعت به کار رفته در ترم نیرو میبایست به صورت زیر محاسبه شود [۲۵]:

$$u_{\alpha} = \sum_{i} f_{i} e_{i\alpha} + \frac{F_{\alpha} \Delta t}{2\rho}$$
(1A)

دسته سوم

این نوع روش ها اولین بار توسط *شن* و چن معرفی شد [۱۸] و بعدها *کوپرشتاخ* آن را دقیق تر شد [۲۶]. این روش بر اساس اعمال جمله نیرو به سرعت ها به طور مستقیم و دیدن اثر جانبی آن بر جمله برخورد به طور غیر مستقیم عمل می کند. بدون جمله نیرو و پس از گام برخورد ممان ذره ی سیال به صورت زیر قابل محاسبه است.

$$\rho u_{\alpha} = \sum_{i} f_{i} e_{i\alpha} \tag{19}$$

از قانون حرکت نیوتن، سرعت تعادلی u^{eq} توسط معادلهی زیر بهدست می آید [۲۶]:

$$\mathbf{u}_{\alpha}^{\mathrm{eq}} = \mathbf{u}_{\alpha} + \frac{\mathbf{F}_{\alpha}\tau}{\rho} \tag{(Y \cdot)}$$

این رابطه اساس روش ۳ – الف را مشخص می سازد. این سرعت باید در معادلهی (۳) جایگزین شود تا f_i^{eq} به دست آید. در معادله (۷) نیروی تقابل ذرهها را می توان شامل نیروی داخلی F_{int} و نیروی خارجی F_{int} در نظر گرفت، که برای سادگی F_{ext} را برابر با صفر در نظر می گیریم. سرعت ماکروسکوپی u^* بر اساس مطالعه *شن* و *دوولن* [۲۷] به صورت زیر به دست می آید:

$$u_{\alpha}^{*} = u_{\alpha} + \frac{F_{\alpha}\Delta t}{2\rho} \tag{(Y1)}$$

به تازگی *کوپرشتاخ* [۲۶] روش اختلاف دقیق را _ که بهطور مستقیم از معادله ی بولتزمن بهدست آمده است _ معرفی کرد که در دسته بندی این مطالعه روش ۳ _ ب نام دارد که در آن جمله نیرودهی یا همان چشمه از معادله ی زیر بهدست می آید:

$$S_{i} = f_{i}^{eq} \left(\rho, u^{eq} + \Delta u \right) - f_{i}^{eq} \left(\rho, u^{eq} \right)$$
(YY)

سرعت ترم نيرو	S _i	جمله اضافى	u^*_{lpha} سرعت ماکروسکوپی	u ^{eq} سرعت تعادلی سرعت ا	روش
ندارد	$S_{i} = \frac{1}{c_{s}^{2}} \omega_{i} \vec{e_{i}} \cdot \vec{F}$	بله	$\sum_i f_i e_{i\alpha}$	$\sum_i f_i e_{i\alpha}$	روش ۱ – الف
ميكروسكپي	$\begin{split} S_{i} &= \omega_{i} \left(\frac{(e_{i\gamma} - u_{\gamma})}{c_{s}^{2}} \right. \\ &+ \frac{e_{i\alpha}u_{\alpha}e_{i\gamma}}{c_{s}^{4}} \biggr) F_{\gamma} \end{split}$	بله	$\sum_i f_i e_{i\alpha}$	$\sum_i f_i e_{i\alpha}$	روش ۱- ب
ماكروسكوپى	$\begin{split} S_{i} &= \omega_{i} \left(A + B_{\gamma} \frac{(e_{i\gamma})}{c_{s}^{2}} \right. \\ &+ \frac{C_{\alpha\gamma}}{2c_{s}^{4}} (e_{i\alpha}e_{i\gamma} \\ &- c_{s}^{2}\delta_{\alpha\gamma}) \right) \end{split}$	بله	$\sum\nolimits_{i} f_{i} e_{i\alpha} + \frac{F_{\alpha} \Delta t}{2\rho}$	${\sum}_i {f_i e_{i\alpha}}$	روش ۲- الف
ندارد	$S_{i} = \omega_{i} \left(1 - \frac{1}{2\tau}\right) \frac{e_{i\alpha}F_{\alpha}}{4c_{s}^{2}}$	بله	$\sum_i f_i e_{i\alpha} + \frac{F_\alpha \Delta t}{2\rho}$	$\sum_i f_i e_{i\alpha} + \frac{F_\alpha \Delta t}{2\rho}$	روش ۲- ب
ماكروسكوپى تعادلى	$\begin{split} S_{i} &= \left(1 - \frac{1}{2\tau}\right) \omega_{i} \left(\frac{(e_{i\gamma} - u_{\gamma})}{c_{s}^{2}} \right. \\ &+ \frac{e_{i\alpha}u_{\alpha}e_{i\gamma}}{c_{s}^{4}} \right) F_{\gamma} \end{split}$	بله	$\sum_i f_i e_{i\alpha} + \frac{F_\alpha \Delta t}{2\rho}$	$\sum_{i} f_{i} e_{i\alpha} + \frac{F_{\alpha} \Delta t}{2\rho}$	روش ۲- ج
ماكروسكوپى تعادلى	$S_i = (1 - \frac{1}{2\tau})\frac{1}{\rho c_s^2}F_{\gamma}(e_{i\gamma} - u_{\gamma})f_i^{eq}$	بله	$\sum_i f_i e_{i\alpha} + \frac{F_\alpha \Delta t}{2\rho}$	$\sum_i f_i e_{i\alpha} + \frac{F_\alpha \Delta t}{2\rho}$	روش ۲- د
تدارد	ندارد	خير	$\sum_{i} f_{i} e_{i\alpha} + \frac{F_{\alpha} \tau}{\rho}$	$\sum_{i} f_{i} e_{i\alpha} + \frac{F_{\alpha} \Delta t}{\rho}$	روش ۳- الف
تعادلی	$S_{i} = f_{i}^{eq}(\rho, u^{eq} + \Delta u) - f_{i}^{eq}(\rho, u^{eq})$	بله	$\sum_{i} f_{i} e_{i\alpha} + \frac{F_{\alpha} \Delta t}{2\rho}$	$\sum_i f_i e_{i\alpha}$	روش ۳ – ب

و چن.	بولتزمن ثىن	شبکه ی	در روش	های نیرودهی	ں بر روش	جدول ۱_ مروری
-------	-------------	--------	--------	-------------	----------	---------------

که در آن:

$$\Delta u = \frac{F\Delta t}{\rho} \tag{(YT)}$$

 $\mathbf{u}_{\alpha}^{*} = \sum_{i} \mathbf{f}_{i} \mathbf{e}_{i\alpha} + \mathbf{u}_{\alpha}^{eq}$ سیال بروش سرعت ماکروسکوپی سیال $\mathbf{u}_{\alpha}^{*} = \sum_{i} \mathbf{f}_{i} \mathbf{e}_{i\alpha}$ نیستند. و سرعت تعادلی $\mathbf{u}_{\alpha}^{eq} = \sum_{i} \mathbf{f}_{i} \mathbf{e}_{i\alpha}$ نیستند. با توجه به آن که این روش از روش *شن* و چن به دست آمده است بنابراین روش کوپرشتاخ در دسته سوم قرار می گیرد.

جدول ۱ مروری بر روش های نیرودهی در روش شبکهی بولتزمن *شن* و چن را نشان می دهد. بر این اساس، تنها روشی که نیازی به جمله اضافی در معادله شبکه ی بولتزمن ندارد روش ۳ ـ الف می باشد. در روش ۳ ـ ب ترم نیرو به طور مستقل حضور ندارد و در عمل نیرو بر سرعت اثر گذاشته و به نوعی جمله برخورد متأثر از سرعت می باشد.

آنچه تا به حال به عنوان روش های گوناگون نیرودهی بیان شد در واقع روشهای گوناگون معرفی جمله چشمه S_i در معادله ی شبکه ی بولتزمن بود که برای ساده تر شدن در بیش تر منابع به عنوان نیرودهی معرفی می شود. در همه این جملههای چشمه یک نیروی F تأثیر دارد که همان گونه که قبلا ذکر شد در جریانهای دو فاز بیانگر میزان تقابل ذرهها میباشد.

نیروهای بین ذرهها در مدل شن و چن تک جزئی چند فازی

در مدل اصلی D2Q9 شن و چن، نیروی بین ذرمای به صورت زیر مشخص می شود:

$$F_{int}(x,t) = -G\Psi(x,t)\sum_{i}\omega_{i}\Psi(x+e_{i}\Delta t,t)e_{i} \qquad (\Upsilon F)$$

که در آن G پارامتری است که مقاومت نیروی بین ذره ای را کنترل می کند و ψ پتانسیل متوسط میدان است. همان گونه که در معادله ی (۲۴) دیده می شود تقابل بین ذرات تنها به نزدیک ترین همسایه اعمال می شود. در روش *شن* و چن (۱۹۹۳میلادی) [۱۸] ψ به صورت زیر معرفی شده است:

$$\Psi(\rho) = \rho_0 \left[1 - \exp\left(\frac{-\rho}{\rho_0}\right) \right]$$
 (Y\Delta)

که در آن ₀0 ثابت می باشد. پس از مدتی این مقدار توسط *شن* و *چن* در مطالعه [۱۹] به صورت زیر اصلاح شد:

$$(\rho) = \Psi_0 \left[-\exp\left(\frac{-\rho}{\rho_0}\right) \right] \tag{78}$$

که در آن $\Psi_0 \ \rho_0$ مقدارهای دلخواه و ثابتاند. در عمل پتانسیل (۲۶) بیانگر مدلی است که با فرایند همدما سازگار است. این نیروی بین مولکولی به عنوان نیروی بین ذره ای مدل A شناخته میشود. اگر تبادل با همسایه نزدیک بعدی در محاسبهها درگیر دخیل شود، مقدار کشش سطحی بدون تغییر نسبت چگالی تنظیم میشود. این نیروی بین ذره ای به صورت زیر مشخص می شود[۱۰]:

$$\begin{split} F_{int}\left(x,t\right) &= \Psi\left(x,t\right) \sum_{i} \omega_{i} [G_{1}\Psi\left(x+e_{i}\Delta t,t\right) + \\ G_{2}\Psi\left(x+2e_{i}\Delta t,t\right)]e_{i} \end{split} \tag{YY}$$

که در آن G₁ و G₂ پارامترهای کنترل کننده ی تبادل با نزدیکترین همسایه و نزدیک ترین همسایه ی بعدی هستند. این به عنوان نیروی بین ذرهای مدل B معرفی می شود.

در مقاله ی حاضر و در قسمت نتیجههای عددی تنها از نیروی بین ذره ای مدل A استفاده می شود. برای مدلA با استفاده از بسط تیلور و آنچه برای گاز ایده آل بیان شد، نیروی بین ذره ای می تواند به یک فشار اضافی تبدیل شود:

$$-\partial p_{\alpha\beta} + \partial_{\beta} \left(c_{s}^{2} \rho \right) = F_{\beta} \tag{YA}$$

بر این اساس تانسور فشار کل به صورت زیر قابل محاسبه است [۲۸]:

$$p_{\alpha\beta} = [c_s^2 \rho + 1/2Gc_s^2 \Psi^2 + (\Upsilon P)] \delta_{\alpha\beta} - 1/2Gc_s^4 \partial_{\alpha} \Psi \partial_{\beta} \Psi$$

$$1/2Gc_s^4 (\Psi \nabla^2 \Psi + 1/2 |\nabla \Psi|^2)] \delta_{\alpha\beta} - 1/2Gc_s^4 \partial_{\alpha} \Psi \partial_{\beta} \Psi$$

اگر بسط تیلور معادله ی (۲۷) تنها تا (Δt) توسعه داده شود، با کمک معادله ی (۲۸) و با فرض نیروی بین ذره ای مدل A، میتوان به معادله ی تک فازی چند جزئی *شن* و چن برای فشار به صورت زیر رسید:

$$p = c_s^2 \rho + \frac{c_s^2 G}{2} \Psi^2(\rho)$$
($\Upsilon \cdot$)

محاسبه تحلیلی مقدار چگالی گاز و مایع در تعادل فازی معادله ی حالت

محاسبه ی تحلیلی مقدار چگالی گاز و مایع در تعادل فازی از ساختار ماکسول بهدست میآید. برای معرفی ساختار ماکسول و محاسبه ی چگالی های فاز بخار و مایع در تعادل فازی بخار _ مایع، نیاز است مروری بر معادله حالت کارناهان- استارلینگ صورت پذیرد. جهت مدلسازی نیروهای بین مولکولی می توان از معادله ی حالت

شکل ۱ نمودار *P - V* برای گاز کربن دی اکسید به همراه خط فشار تعادلی فازها p₀ = 44.8 atm و دمای تعادلی K در شرایط زیر بحرانی [۱۰].

کارناهان– استارلینگ که در عین سادگی رفتار بسیاری از گاز های واقعی را شبیه سازی میکند استفاده کرد[۱۰]:

$$P = \frac{\rho RT (1 + b\frac{\rho}{4} + (b\frac{\rho}{4})^2 - (b\frac{\rho}{4})^3)}{(1 - b\frac{\rho}{4})^3} - a \rho^2 \qquad (\text{min})$$

که در آن P فشار گاز، V حجم گاز، n تعداد مول، R ثابت جهانی گازها، T دما و B و b مقائیر ثابت وابسته به سیال میباشند. حجم اشغالی توسط یک مول از ماده در دما و فشار مشخص $\frac{v}{n} = \frac{v}{n}$ میباشد.

با کمک روابط ترمودینامیک می توان به محاسبه چگالی های فاز گاز و مایع در تعادل فازی گاز _ مایع پرداخت.

در نمودار V - P شکل ۱ برای محاسبه چگالی های دوفاز در تعادل فازی گاز – مایع می توان به طور تحلیلی از ساختار ماکسول استفاده کرد. برای این امر در دمای زیر بحرانی یک فشار را در نظر گرفته و با نمودار معادله ی حالت قطع داده می شود، که در سه نقطه آن را قطع می کند. نقطه ی اول فاز مایع است که حجم کم تری دارد (1)، نقطه دوم نسبت غیر فیزیکی ای با معادله ی حالت دارد و نقطهی سوم که حجم بیش تری دارد فاز گازی است (g). ساختار ماکسول بیانگر آن است که مساحت قسمتی از نمودار که زیر این خط فشار ثابت می افتد با قسمتی که بالای این خط قرار می گیرد برابر است، یعنی مساحت دو قسمت مشخص شده ی A و B برابرند. بر این اساس رابطه زیر که به قانون مساحت برابر نیز مشهور است به دست می آید[۱۰]:

$$\int_{V_{m,l}}^{V_{m,g}} P dV_m = p_0 \left(V_{m,g} - V_{m,l} \right)$$
(WY)

علمی _ پژوهشی

شکل ۲ نمودار $\frac{1}{\rho} - \frac{1}{\rho}$ برای معادله حالت کارناهان اس تارلینگ. ثابت ها برابر $B = 4 \ lu^3/mu$, $a = 1 \ lu/(mu \ ts^2)$ برابر T =، $T = 0.06 \ tu$ و منحنی ها در سه دمای $(ts^2 \ tu)$ و منحنی ها در سم شده است[۱+].

که در آن P فشار معادله ی حالت و p_0 فشار تعادلی فازها است. $p_0, V_{m,g}, V_{m,l}$ حل ای برای حل $V_{m,g}, V_{m,l}$ در منافع مالی معادله حالت و ساختار ماکسول برای حل $p_0, V_{m,g}, V_{m,l}$ به طور تحلیلی چالش بر انگیز است. در مرجع [۱۰] روشی ارایه شده است، به طور تحلیلی چالش بر انگیز است. در مرجع $P_0, V_m, P_{m,g}, V_m$ محاسبه می شود. $PdV_m = RT ln (V_m - b) + \frac{a}{V_m}$ (۳۳)

پارامترهای معادله حالت کارناهان استارلینگ

آن چه در دمای بحرانی مشخص است آن است که مشتق اول و دوم تابع فشار نسبت به حجم صفر می باشد:

$$\frac{\partial \mathbf{P}}{\partial \mathbf{V}_{\mathrm{m}}} = 0 \tag{(TF)}$$

$$\frac{\partial^2 \mathbf{P}}{\partial \mathbf{V}_m^2} = 0 \tag{magnetized}$$

با کمک دو معادله بالا و با فرض ((R = 1 (lu²/(ts²tu) میتوان مقدار a و b را برای معادلهی حالت کارناهان استارلینگ به صورت زیر محاسبه نمود [۲۹]:

$$\begin{aligned} &a = 0.4963 \, R^2 \, \frac{T_c^2}{P_c} = 11 u^5 \, / \left(mu \, ts^2 \right) \end{aligned} \tag{77}$$

$$b = 0.18727 R \, \frac{T_c}{P_c} = 4 \left(lu^2 \, / \, mu \right) \end{aligned}$$

$$b = 0.18727 R \, \frac{T_c}{P_c} = 4 \left(lu^2 \, / \, mu \right) \end{aligned}$$

$$b = 0.18727 R \, \frac{T_c}{P_c} = 4 \left(lu^2 \, / \, mu \right) \end{aligned}$$

209

همان گونه که در شکل ۲ مشخص است، بالاتر از دمای بحرانی، مرزی مشخص برای بخار و مایع قابل تبیین نیست، ولی در ناحیه ای زیر این دما، جدایش فاز امکان پذیر است و حجم مولی های متفاوتی از فازهای مایع و گاز میتوانند در کنار یکدیگر و در یک تک فشار تعادلی وجود داشته باشند.

سازگاری ترمودینامیکی

همان گونه که پیش تر بیان شد، شن و چن معادله ی (۳۰) را برای محاسبه نیروهای بین ذره ای ارایه کردند. این معادله رابطهای بین فشار و تابع پتانسیل برقرار می سازد. در ادامه معادلهی حالت کارناهان استارلینگ جهت محاسبه فشار بیان شد. برای محاسبه پارامتر های معادلهی حالت *شن* و چن شروطی لازم است که به آن سازگاری ترمودینامیکی گفته می شود. همان گونه که گفته شد، نیکی از روشهای مدل سازی جدایش فاز در شبکهی بولتزمن، روش انرژی آزاد است [۱۰]. در روش *شن* و چن نیز برای ارایه معادله سازگاری ترمودینامیکی که در روش انرژی آزاد ارایه می شود سازگاری ترمودینامیکی که در روش انرژی آزاد ارایه می شود استفاده شود و بر اساس آن تانسور فشار محاسبه شود. سازگاری استفاده شود و بر اساس آن تانسور فشار محاسبه شود. سازگاری نمودینامیکی در اینجا به معنی پوشش حالت تعادل ترمودینامیکی است. بر اساس نظریه *رولیسون* و *ویدوم* [۳۰] و *اوانس* [۳۱] تانسور فشار از عملکرد انرژی آزاد، به صورت زیر به دست می آید:

$$\Psi = \int \left[\Psi(\rho, T) + \frac{k}{2} |\nabla \rho|^2 \right] dr$$
(YY)

که در آن Ψ چگالی انرژی آزاد در دمای dr ،T نماینده حجم کوچکی از سیال و k یک مقدار ثابت است. پس از ساده سازی رابطههای مربوطه، به رابطه ی زیر برای تانسور فشار میتوان رسید[۱۰]:

$$\mathbf{p}_{\alpha\beta} = \left[\mathbf{p} - \mathbf{k}\rho\nabla^{2}\rho - \frac{1}{2}\mathbf{k}\left(\nabla\rho\right)^{2} \right] \delta_{\alpha\beta} + \mathbf{k}\partial_{\alpha}\rho\partial_{\beta}\rho \qquad (\Upsilon\Lambda)$$

با مقایسه معادلههای (۳۸)و (۲۹) با (۳۰) می توان به نتیجههای زیر رسید:

$$k = -\frac{1}{2}Gc_s^4 \qquad \Psi \, \mathfrak{S}\rho \tag{(4)}$$

سکوپ و ثورن [۲۰] نمونههای زیادی را با معادله (۳۰) که همان معادلهی شن و چن تک جزئی چند فازی است مورد بحث قرار دادند و برای بهدست آوردن مقدار بحرانی G که همان G_c میباشند رابطههای زیر را استفاده کردند:

شکل ۳ ـ حباب کنار دیواره، نحوه تعریف زاویه ی تماس و راستای نیروی کشش سطحی.

$$\frac{\partial p}{\partial \rho} = c_s^2 + G_C c_s^2 \Psi^2 \frac{\rho_0}{\rho_c^2} = 0 \qquad (\ref{star})$$

$$\frac{\partial^2 p}{\partial \rho^2} = G_C c_s^2 \left(2\Psi^2 \frac{\rho_0}{\rho_c^2} \right) = 0$$
(F1)

باید توجه داشت در رابطه بالا از مشتق گیری زیر استفاده شده است.

$$\frac{\partial \Psi}{\partial \rho} = \Psi_0 \exp\left(-\frac{\rho_0}{\rho}\right) \frac{\rho_0}{\rho^2} = \Psi \frac{\rho_0}{\rho^2}$$
(17)

با حل دو معادله ی (۴۰) و (۴۱) مقادیر ho_c و G_c به صورت زیر به دست می آید[۱۰]:

$$\rho_{\rm c} = \rho_0 \tag{(FT)}$$

$$G_{c} = \frac{-\rho_{0}}{\left[\Psi(\rho_{c})\right]^{2}}$$
(FF)

شرط مرزی دیواره

در مطالعه ی حاضر برای مدل کردن اثر هیدرودینامیکی دیواره در شبکه بولتزمن دو بعدی D2Q9 از شرط مرزی پیشنهاد شده توسط *ژو* و هی در سال ۱۹۹۷ میلادی [۳۲] استفاده شد، که الگوریتم بازگشت نام دارد. برای اعمال شرایط فازها در نزدیکی دیواره از چگالی مصنوعی دیواره استفاده شد که در ادامه به بررسی چگونگی اعمال آن پرداخته خواهد شد.

زاویه تماس بیانگر زاویه مرز بین دو فاز با راستای دیواره میباشد. بر این اساس می توان زاویه ی تماس را از معادلهی ی*انگ* (۴۵) به صورت زیر به دست آورد[۱۳]:

$$\cos\theta = \frac{\sigma_{s2} - \sigma_{s1}}{\sigma_{12}} \tag{4}$$

که
$$\sigma_{12}$$
 تانسور تنش متقابل بین دوفاز و σ_{s1} و σ_{s2} به ترتیب

بیانگر تنش متقابل فاز یک و دو با سطح جامد می باشند. شکل ۳ نمودار شمایی از زاویه تماس را نشان میدهد.

زاویه تماس دلخواه می تواند به وسیلهی اعمال یک مقدار چگالی مصنوعی بر روی دیواره ۵٫ مدل سازی شود. نیروی چسبندگی بین فاز گاز و مایع با دیوار های جامد توسط معادله (۴۶) محاسبه می شود[۱۳]:

$$F_{ads}(x,t) = (\mathbf{\$} \mathbf{\$}) - G \Psi(\rho(x,t)) \sum_{a} w_{a} \Psi(\rho_{w}) s(x + e_{a} \Delta t, t) e_{a}$$

تابع (s(x + e_aΔt, t)، برای نقطههای سیال برابر صفر و برای نقطههای جامد برابر یک می باشد. شایان ذکر است که مقدار ρ_w هیچ ارتباطی با چگالی دیوار ندارد و تنها تنظیم کننده مقدار کشش سطحی بین سیال و دیواره در مدل عددی می باشد.

پایداری عددی

برای پایش پایداری عددی کمیت باقیمانده (Residual) به صورت زیر تعریف شد:

$$Residual = \sum_{i} \sum_{j} u_{i,j}^{*} (t+1) - u_{i,j}^{*} (t)$$
(YY)

در عمل رفتار به طور کامل نزولی باقیمانده میتواند بیانگر پایداری مناسب و رفتار نوسانی _ نزولی باقیانده میتواند بیانگر پایداری ضعیف

روش باشد. همان گونه که گفته شد مشاهدهها بیانگر آن است که در پایداری روش ها سه پارامتر زمان آرامش π ، نسبت چگالی مایع به گاز $(
ho_{l}/
ho_{g})$. و دمای کاهیده (نسبت دما به دمای بحرانی $rac{T}{r_{a}}$). مؤثر است. به عنوان مثال روش ۱_ب و ۲_ج در نسبت چگالیهای بیش از ۲ و کمتر از ۴ همگرا می شوند و در عمل بیرون از این بازه، واگرایی اتفاق می افتد که در مطالعه حاضر با عبارت N/A در نتیجهها مشخص شده است. با توجه به حجم بالای نتایج، روش های ا- الف، ۲_ د و ۳_ ب به عنوان نماینده دسته روش های معرفی شده برای قیاس بایکدیگر انتخاب شدهاند. افزون بر آن، از نتیجههای روش شن و چن اصلی (روش ۳_ الف) نیز برای مقایسه ی بهتر در برخی تحليل ها استفاده شد. در ادامه اين بخش، روند حل به اين صورت است که تحلیل با یک مقدار اولیه چگالی برای فاز مایع و گاز أغاز می شود. سرانجام نتیجهها در شرایط مشخص میبایست به چگالی محاسبه شده به کمک روابط بخش ۵ همگرا شود. نزدیکی مقدار چگالی محاسبه شده به مقدار تحلیلی بخش ۵، بیانگر سازگاری ترمودینامیکی روش عددی و مدل اعمال نیرو است.

نتيجهها و بحث

در این بخش به بررسی رفتار جریان دوفاز ساکن تحت شرایط گوناگون و تأثیر پارامترهای مختلف بر روی پایداری حل پرداخته می شود. از معادله حالت کارناهان _ استارلینگ جهت تخمین مقدار

	$ ho_g$					
$\tau/\Delta t$	$ ho_l/ ho_g$ روش ۱- الف	$ ho_l/ ho_g$ روش $ au$ - ۲	$ ho_l/ ho_g$ روش π - الف	$ ho_l/ ho_g$, روش۳- ب		
۶ .	N/A	N/A	N/A	•.•***** /•.*9.14		
·.Y	N/A	N/A	N/A	·.·TI9AV/ ·.T9AIA		
٨.٠	N/A	N/A	N/A	•.•*****/ •.*****		
٠.٩	N/A	N/A	N/A	•.•7748.•/ •.79041		
١	•.• ١٢۴ /•.٢٩۵۵	•• ١٨٨ /•.٢٩٣۴١	•.• ٢٢۴ /•.٢٩٧١۵	·.·TTFAA /·.T9V10		
۲	•.• 18401 /•.79848	۰.۱۲۰۱۹ /۰.۲۸۹۸۵ ۲ف.	۰.۱۸۷۶۹ /۰.۳۰۰۶۱ خینیف ینف	•.•٢٢٨۴٩/ •.٢٩۴٩٣		
		عير فيريدي	طير طيريدني			

جدول ۲ ـ نسبت چگالیهای بهدست آمده با تغییر τ برای چهار روش انتخابی به ازای 20.825 = $rac{T}{r_c}$ و مقدار تحلیلی نسبت چگالی مایع به گاز برابر 0.29/0.025 = $rac{
ho_l}{r_c}$ است.

فشار بر اساس چگالی و دما استفاده شده است. در گام اول، به بررسی حوزه پایداری روش های مختلف نیرو در شرایط گوناگون از جمله تغییر زمان آرامش، نسبت چگالی و دمای کاهیده پرداخته خواهد شد. فیزیک مورد مطالعه در گام اول حباب (فاز گاز) ساکن چسبیده به دیواره می باشد. در گام دوم، به قیاس سه حالت مختلف برای جریان دوفاز ساکن پرداخته می شود. این سه حالت شامل قطره (فاز مایع) غوطه ور داخل فاز گاز، حباب (فاز گاز) غوط و داخل فاز مایع و حباب چسبیده به دیواره می باشند. در پایان به بررسی تاثیر روش اعمال نیرو بر روی زاویه تماس پرداخته می شود. ابعاد شبکه ی مورد استفاده برابر 200 ku است. شعاع اولیه حباب برابر یا 30 و مقدار گام زمانی 1 = 1 است. شعاع اولیه حباب منجر به ناپدید شدن حباب شود.

اثر زمان آرامش

در این قسمت میزان وابستگی نسبت چگالی کمینه و بیشینه (چگالی کمینه همان چگالی فاز گاز و چگالی بیشینه همان چگالی فاز مایع می باشد) به زمان آرامش τ تحت شرایط همان چگالی فاز مایع می باشد) به زمان آرامش τ تحت شرایط (25).025 = $\frac{\Gamma_{\rm rc}}{T_{\rm c}}$) بحث شده است و تاثیر آن در چهار روش یاد شده مورد بررسی قرار گرفته است.

جدول ۲ چگالی های تعادلی مایع ρ_l و گاز ρ_g را برای حباب کنار دیواره درون یک محیط مایع نشان می دهد. همان گونه که دیده می شود روشهای ۱-الف، ۲_د و ۳_الف صرفا برای زمان آرامش در بازه یک پایدار و دارای

پاسخ فیزیکی بوده و در شرط $1 > \tau$ واگرا میشوند. تحت شرط $1 < \tau$ همه این روش ها پایدارند لیکن روش های $\tau - c$ و $\pi -$ الف دارای جواب غیرفیزیکی میباشند که با عبارت غیر فیریکی در جدول مشخص گردیده است. این درحالی است که روش $\pi - r$ بدون قید و شرط بر روی زمان آرامش، پایدار و دارای پاسخ فیزیکی است. هم چنین میزان خطای این روش نیز به نسبت سایر روش ها کمینه بوده و تغییر چگالی تعادلی گاز به ازای تغییر τ از ۲ به ۲ برابر ۲۰٪ و با تغییر τ از ۲۰ تا ۲ برابر ۲۰۲٪ است.

اثر نسبت چگالی

au = 1 شکل ۴ مقدار باقیمانده روش های مختلف را در وضعیت au = auدر ۵۰۰۰ تکرار اول نشان میدهد. همانگونه که میبینید در این شرایط شیب باقیمانده همه روش ها نزولی است. روش ۱_الف ضعیفترین وضعیت همگرایی و روش ۲_د بالاترین سرعت همگرایی را دارست.

تأثير دماي كاهيده

تأثیر نسبت دما به دمای بحرانی را نمی توان به صورت مستقل دید چرا که به نوعی نسبت دما وابسته به نسبت چگالی اولیه می باشد. اما تنها برای سنجشی مقایسه ای بین روش ها، با ثابت فرض کردن پارامتر های موثر دیگر می توان اثر این پارامتر را نیز بررسی کرد. جدول (۳) با فرض $\tau = 1$ ، 2020/0.025 $= \frac{\rho_1}{\rho_g}$ و = 0.3773/4

ρ_g		T_c		. 8 . 01	
$\frac{T}{T_c}$	$ ho_l/ ho_g$ روش ۱ – الف	$ ho_{\rm l}/ ho_{\rm g}$ دوش $ ho_{\rm l}- ho_{\rm g}$	روش۳- الف p _l /p _g	$ ho_{\rm l}/ ho_{\rm g}$, $ ho_{\rm l}- ho_{\rm g}$	
۶.	N/A	۰.۰۰۰۴۸۶۴۳/ ۰.۳۳۳۲۸ غیر فیزیکی	N/A	N/A	
• 50	N/A	۰.۰۰۹۴۰۹۳/ ۰.۳۰۷۳۴ غیر فیزیکی	N/A	۰.۰۰۱۷۷۴/۰.۴۱۱۵ غیر فیزیکی	
۰.۷	N/A	·.· \۶\۳V/ ·.۲٩٧٨۶	۰.۰۰۵۰۵۵۷/۰.۳۷۵۵۳ غیر فیزیکی	۰.۰۰۵۰۵۵۷/۰.۳۷۵۵۳ غیر فیزیکی	
۰.۷۵	N/A	•.• ١٧٧۴٧/ •.٢٩۵٣٩	•.•) • ۴) \/•.۳۳۸ • ۴	۰.۰۰۸۱۷۳۵/۰.۳۶۰۷۹ غیر فیزیکی	
٠٨	N/A	•.11020/ •.2929	•.• 11841/•.77487	•.•174/•.81874	
• ٨۵	N/A	•.•19199/ •.79797	•.•77711/•.79988	•.•٣٢۴٣٨/•.٢٧٧۴۵	
۰.۹	N/A	•.• 19715/•.59551	۰.۱۹۰۵/۰.۲۸۲۲ غیر فیزیکی	۰.۱۹۰۵۰۷/۰.۲۸۲۲۰ غیر فیزیکی	
۰.۹۵	N/A	•.•٢•٢٩٩/ •.٢٩١٧٨	۰.۱۷۴/۰.۲۷۵۱۹ غیر فیزیکی	۰.۱۷۴۰۰۱۱/۰.۲۷۵ غیر فیزیکی	
, ,	N/A	•. T •V49/ •.T9189	۰.۲۲۹۴۶/۰.۲۸۲۴ غیر فیزیکی	۰.۲۲۹۴۶/۰.۲۷۵۱۸۴ ر غیر فیزیکی	

جدول ۳ نسبت چگالی محاسبه شده به ازای تغییر دمای کاهیده $rac{
ho_l}{T_c}$ برای چهار روش (با فرض نسبت چگالی تحلیلی 29/0.025 = 0.29/0. و au = au).

که در بازه مورد بررسی، روش ۲_ د هم در طیف وسیع تری، دارای پاسخ فیزیکی و هم درصد تغییرهای چگالی کم تری را داراست.

تأثير فيزيك مسئله

برای درک تاثیر فیزیک مسئله بر چگالی تعادلی، نتیجهها با مطالعه *یه هوانگ* [۱۳]، که در آن فیزیک استفاده شده قطره در وسط میدان گازی بدون دیواره و با مرزهای پریودیک است، مقایسه خواهد شد. در این بخش پارامترهای مربوط به دو فیزیک جدید محاسبه و قیاس صورت می گیرد. یک بار جای فاز گاز و مایع در مطالعه هوانگ جابجا شده و در عمل به مطالعه حباب گاز در وسط میدان مایع با مرزهای پریودیک پرداخته خواهد شد، و بار دیگر حباب گاز به کنار دیوار منتقل شده و همزمان اثر دیواره بر روی فاز گاز و مایع، که با کمک روش ۳ – ب در شرط تعادلی فاز گاز و مایع، که با کمک روش ۳ – ب در شرط محاسبه شده، آورده شده است.

پایدار می ماند. نتایج مندرج در جدول ۳ نشان میدهد که روش ۲ – د در قیاس با سایر روش ها در رنج وسیع تری از نسبت دما، پاسخ فیزیکی خواهد داشت. هم چنین می توان فهمید که تغییر چگالی فاز گاز در روش ۲ ـ د به ازای 0.95 $> \frac{T}{T_c} > 0.7$ حدود ۲۲٪ است. این درحالی است که این مقدار در روش ۳ – الف حدود ۱۶۰٪ و در روش ۳ ـ ب حدود ۸۶٪ می باشد. لذا می توان نتیجه گرفت

مشاهدهها نشان دهنده آن است که روش ۱_ الف در طیف گستردهای از نسبت چگالی پایدار می ماند. اما نتیجههای جدول ۳ عکس

این موضوع را نشان می دهد و بیانگر آن است که روش ۱_ الف به ازای همه دماهای کاهیده مندرج در جدول یاد شده، ناپایدار بوده و

حل واگرا می شود. علت آن است که رفتار مدل ها افزون بر نسبت

چگالی و زمان آرامش، به دمای کاهیده نیز مرتبط است. در عمل

با ثابت گرفتن زمان آرامش و نسبت چگالی، می توان بازهی همگرایی

روش را بر اساس تغییر دمای کاهیده تعیین کرد. با بررسی جزئی تر

می توان به این نتیجه دست یافت که روش ۱_ الف برای τ = 1 و

 $rac{\mathrm{T}}{\mathrm{T_c}} = 0.825$ نسبت چگالی $0.025 = rac{
ho_l}{
ho_a}$ تنها در نسبت دمای 0.825 تنها

(نسبت چکالی تخلیلی 0.025 .0 /9 = <u>م</u> بوده و 0.025 - م یباسد.)					
$\tau/\Delta t$	$ ho_l/ ho_g$ قطره وسط میدان مقاله حاضر	$ ho_l/ ho_g$	حباب وسط ميدان	$ ho_l/ ho_g$	حباب کنار دیواره
۶.	•.79797/•.•77197	۰.۲۹	.488/19129	۰.۲۹	847/
۰.۷	•.79718/•.•77889	۰.۲۹	.٣٨٨/•.•٢•٩٨٣	۰.۲۹	٨١٨/٠.٠٢١٩٧٨
٨.٠	•	۰.۲۹	. 4 4	۰.۲۹	VAV/+.+777FT
۰.۹	•.79749/•.•7799	•		۰.۲۰	1401/++7742
١	•	•.79	.797/77888	۰.۲۹	410/4241
٢	•	۰.۲۹	.711/77787	۰.۲۹	497/+.+77849

جدول ۴_ مقایسه ی فیزیک مسئله برای روش ۳- ب به ازای زمان آرامش های گوناگون. (نیست مگالی تحلیل 29/0 0/29 $- \frac{J_0}{29}$ بده م

جدول ۵ ـ زاویه ی تماس برای حباب کنار دیوار با استفاده از چهار روش نیرودهی برای 12 $ho_w=0.12$ و نسبت چگالی $rac{
ho_l}{
ho_g}=rac{12}{
ho_w}$

روش	روش ۱- الف	روش ۲- د	روش ۳- الف	روش ۳- ب
زاويه تماس	۵۱۶	۵۰.۵۳		७८.१९
کانتور حباب در میدان	160 160 160 140 140 140 140 140 140 140 14	tho 180 180 140 140 140 120 100 80 80 40 20		iho 180 160 140 120 100 80 60 40 20

نتیجههای جدول ۴ حاکی از آن است که تحت شرایط به طور کامل یکسان، تغییر فیزیک می تواند بر چگالیهای تعادلی تأثیرگذار باشد. با مقایسه یهمه ستونهای ردیف مربوط به $1 = \tau$ (مقایسه یسطری) نتیجههای جالب توجهی حاصل می شود. با مقایسه ی نتایج قطره وسط میدان مطالعه حاضر با حباب وسط میدان برای $1 = \tau$ می توان چنین گفت که با جا به جا کردن مقدار چگالی کمینه و بیشینه (تبدیل قطره به حباب)، مقدار مقدار چگالی تعادلی کمینه به اندازه ۲۰٪ تغییر می کند. حال به مقایسه حباب وسط میدان با حباب کنار دیواره برای $1 = \tau$ پرداخته خواهد شد. نتیجهها بیانگر آن است که چگالی تعادلی کمینه موف نظر کرد. همچنین برای مقایسه ی پایداری روش ۳ – ب مرف نظر کرد. همچنین برای مقایسه ی پایداری روش ۳ – ب مرف نظر کرد. همچنین برای مقایسه ی پایداری روش ۳ – ب مرف نظر کرد. همچنین برای مقایسه ی پایداری روش ۳ – ب مرف نظر کرد. همچنین برای مقایسه ی پایداری روش ۳ – ب کرد و نیزیکهای مطرح شده، با تغییر ۲۵/۲ از ۶۰ تا ۱، چگالی در فیزیکهای مطرح شده، با تغییر ۲/۸ از ۶۰ تا ۱، چگالی

بیانگر تغییر وابستگی دقت روش ۳ _ ب به زمان آرامش به ازای فیزیکهای گوناگون می باشد.

تأثير روش اعمال نيرو بر زاويه تماس

در این قسمت به بررسی روش اعمال نیرو بر زاویه تماس پرداخته خواهد شد. زاویه ی تماس برای حباب کنار دیواره بر اساس زاویه منحنی چگالی میانگین $p = \frac{\rho + \rho_g}{2} = q$ با راستای افق تعریف میشود. یعنی مرز حباب مکان هندسی نقطههایی است که دارای چگالی میانگین باشند. این زاویه در حالت تعادل برای چهار روش اعمال نیرو در جدول ۵ نمایش داده شده است. نتیجهها بیانگر آن است که روشهای ۳ _ الف و ۳ _ ب پاسخ یکسانی دارند. این در حالی است که نتیجههای روشهای ۱ _ الف و ۲ _ د دارای ۲٪ تغییر و روش ۱ _ الف با دو روش ۳ _ الف و ۳ _ ب به اندازه ۱۹.۳٪ تفاوت دارد. این میزان نشان می دهد که روش انتخابی اعمال نیرو بر زاویه تماس نیز موثر است.

نتيجه گيري

در این مطالعه به معرفی هفت مدل شبیه ساز نیرو تحت چهارچوب سه دسته کلی پرداخته شد. بررسی ها بیانگر آن است که سه عامل نسبت چگالی حباب به فاز مایع، زمان آرامش، دمای کاهیده بر پایداری حل موثر و از تاثیر فیزیک مسئله می توان صرف نظر کرد.

در همه ی روش ها بجز روش ۳ _ ب به ازای $1.5 \leq rac{ au}{\Delta t}$ چگالی گاز (چگالی کمینه) از چگالی بحرانی بزرگتر شده و حل واگرا می شود. هم چنین، با تغییر دمای کاهیده برای معادلهی حالت کارناهان استارلینگ، به ازای $0.9 \leq rac{T}{T}$ ، چگالی کمینه همهی روشها بهجز روش ۲ _ د بیش از چگالی بحرانی شده و حل واگرا می شود. روش ۲ _ د به ازای $\frac{T}{T_c} \ge 0.7$ همواره همگرا می شود. روش ۳ _ الف به ازای $0.85 \leq \frac{T}{T_c} \leq 0.85$ همگرا شده و روش ۳ ـ ب به ازای ی چندانی آئی مسئلہ تاثیر چندانی $0.8 \le \frac{T}{T_{\star}} \le 0.85$ بر چگالی تعادلی ندارد و در مورد روش کوپرشتاخ (۳ _ ب)، تنها وابستگی روش نیرودهی را به زمان آرامش تحت تاثیر قرار میدهد. همچنین بررسی اثر روش های نیرودهی بر زاویه تماس نشان میدهد که روش انتخابی اعمال نيرو بر زاويه تماس موثر است.

سرانجام با قیاس میان روشهای معرفی شده می توان به این نتیجه رسید که دو روش ۲ _ د و ۳ _ الف در طیف گستردهتری از نسبت دمای کاهیده و نسبت چگالی و روش کوپرشتاخ (۳ _ ب) در بازه گستردهتری از زمان آرامش پایدار میباشند.

فهرست نمادها

Cs	سرعت صوت (lu/ts)
ei	سرعت منفصل شدہ(lu/ts)

مراجع

- [1] Brennen C. E., "Fundamentals of Multiphase Flow", Cambridge University Press, (2005).
- [2] Izadpanah A. A., Vafaie Sefti M., Varaminian F., Multi-Component-Multiphase Flash Calculations for Systems Containing Gas Hydrates by Direct Minimization of Gibbs Free Energy, Iranian Journal of Chemistry and Chemical Engineering (IJCCE), 25(3): pp. 27-34 (2006).

[3] Bahramian A. R., Kalbasi M., CFD Modeling of TiO₂ Nano-Agglomerates Hydrodynamics in a Conical Fluidized Bed Unit with Experimental Validation, Iranian Journal of Chemistry and Chemical Engineering (IJCCE), 29(2): 105-120 (2010).

F	نيرو (مومنتوم) (mu.lu/ts ²)
f	تابع توزيع
\mathbf{f}^{eq}	تابع توزيع تعادلى
G	پارامتر کنترل کننده تقابل
Р	فشار ((mu/(lu ts ²))
R	ثابت جهانی گاز ها ((lu²/(ts²tu)
Т	دما (tu)
T_{c}	دمای بحرانی (tu)
g	شتاب جاذبه (/ts²lu/
m	جرم مولکولی جزء
u	سرعت میدان سیال (lu/ts)
х	مختصات (lu)

نمادهاي يوناني

α, β, γ	مولفههای مختصاتی
δ	تابع دلتای کرونکر
v	ويسكوزيته جنبشى(lu²/ts)
ξ	سرعت میکروسکوپی
ρ	چگالی (mu/lu ²)
τ	زمان أرامش (ts)
Ψ	تابع پتانسیل تعادلی
ω	ضرایب وزنی

تاریخ دریافت : ۱۳۹۶/۱۲٫۲ ؛ تاریخ پذیرش : ۱۳۹۷/۳٫۲۰

- [4] Gorji M., Bozorgmehry Boozarjomehry R., Kazemeini M., CFD Modeling of Gas-Liquid Hydrodynamics in a Stirred Tank Reactor, *Iranian Journal of Chemistry and Chemical Engineering (IJCCE)*, 26(2): 85-96 (2007).
- [5] Nasiri R., Luo K.H., Specificity Switching Pathways in Thermal and Mass Evaporation of Multicomponent Hydrocarbon Droplets: A Mesoscopic Observation, *Scientific Reports*, 7(1): 1-12 (2017).
- [6] Nasiri R., Revisiting Kinetic Boundary Conditions at the Surface of Fuel Droplet Hydrocarbons: An Atomistic Computational Fluid Dynamics Simulation, *Scientific Reports*, 6: 1-9 (2016).
- [7] Li Q., Luo K., Kang Q., He Y., Chen Q., Liu Q., Lattice Boltzmann Methods for Multiphase Flow and Phase-Change Heat Transfer, *Progress in Energy and Combustion Science*, **52**: 62-105 (2016).
- [8] Li Q., Luo K., Li X., Forcing Scheme in Pseudopotential Lattice Boltzmann Model for Multiphase Flows, *Physical Review E*, 86(1): 016709(1)-016709(9), (2012).
- [9] Chen S., Doolen G. D., Lattice Boltzmann Method for Fluid Flows, Annual Review of Fluid Mechanics, 30(1): 329-364 (1998).
- [10] Huang H., Sukop M., Lu X., "Multiphase Lattice Boltzmann Methods: Theory and Application", John Wiley & Sons, Inc., (2015).
- [11] Huang H., Li Z., Liu S., Lu X.Y., Shan-and-Chen-Type Multiphase Lattice Boltzmann Study of Viscous Coupling Effects for Two - Phase Flow in Porous Media, *International Journal for Numerical Methods in Fluids*, **61**(3): 341-354 (2009).
- [12] He X., Doolen G.D., Thermodynamic Foundations of Kinetic Theory and Lattice Boltzmann Models for Multiphase Flows, *Journal of Statistical Physics*, **107**(1): 309-328 (2002).
- [13] Huang H., Krafczyk M., Lu X., Forcing Term in Single-Phase and Shan-Chen-Type Multiphase Lattice Boltzmann Models, *Physical Review E*, 84(4): 046710(1)-046710(15), 10/25, (2011).
- [14] He X., Chen S., Zhang R., A Lattice Boltzmann Scheme for Incompressible Multiphase Flow and Its Application in Simulation of Rayleigh–Taylor Instability, *Journal of Computational Physics*, **152**(2): 642-663 (1999).
- [15] Guo Z., Zheng C., Shi B., Discrete Lattice Effects on the Forcing Term in the Lattice Boltzmann Method, *Physical Review E*, 65(4): 046308-046314 (2002).
- [16] Sun K., Wang T., Jia M., Xiao G., Evaluation of Force Implementation in Pseudopotential-Based Multiphase Lattice Boltzmann Models, *Physica A: Statistical Mechanics and its Applications*, **391**(15): 3895-3907 (2012).
- [17] Luo L.-S., Unified Theory of Lattice Boltzmann Models for Nonideal Gases, *Physical Review Letters*, 81(8): 1618-1621 (1998).
- [18] Shan X., Chen H., Lattice Boltzmann Model for Simulating Flows With Multiple Phases and Components, *Physical Review E*, **47**(3): 1815-1819 (1993).

- [19] Shan X., Chen H., Simulation of Nonideal Gases and Liquid-Gas Phase Transitions by the Lattice Boltzmann Equation, *Physical Review E*, **49**(4): 2941-2948 (1994).
- [20] Sukop M., Thorne, D.T. Jr., Lattice Boltzmann Modeling, Springer, (2006).
- [21] Luo L.-S., Lattice-Gas Automata and Lattice Boltzmann Equations for Two-Dimensional Hydrodynamics, 54(10): 5220 (1993).
- [22] Martys N.S., Shan X., Chen H., Evaluation of the External Force Term in the Discrete Boltzmann Equation, Physical Review E, 58(5): 6855-6857 (1998).
- [23] Ladd A., Verberg R., Lattice-Boltzmann Simulations of Particle-Fluid Suspensions, Journal of Statistical Physics, 104(5-6): 1191-1251 (2001).
- [24] Buick J., Greated C., Gravity in a Lattice Boltzmann Model, Physical Review E, 61(5): 5307-5320 (2000).
- [25] He X., Shan X., Doolen G.D., Discrete Boltzmann Equation Model for Nonideal Gases, Physical Review E, 57(1): R13-R16 (1998).
- [26] Kupershtokh A., Medvedev D., Karpov D., On Equations of State in a Lattice Boltzmann Method, Computers & Mathematics with Applications, 58(5): 965-974 (2009).
- [27] Shan X., Doolen G., Multicomponent Lattice-Boltzmann Model with Interparticle Interaction, Journal of Statistical Physics, 81(1): 379-393 (1995).
- [28] Benzi R., Biferale L., Sbragaglia M., Succi S., Toschi F., Mesoscopic Modeling of a Two-Phase Flow in the Presence of Boundaries: the Contact Angle, Physical Review E, 74(2): 021509-021523 (2006).
- [29] Seyyed Meysam Khatoonabadi M.A., Comparison and Development of Multiphase Pseudo-Potential Model for Various Equations of State, MME, 15(12): 376-386 (2015). [Full paper in Persian]
- [30] Rowlinson J., Widom B., "Molecular Theory of Capillarity, International Series of Monographs on Chemistry", Clarendon: Oxford, UK, (1982).
- [31] Evans R., The Nature of the Liquid-Vapour Interface and other Topics in the Statistical Mechanics of Non-Uniform, Classical Fluids, Advances in Physics, 28(2): 143-200 (1979).
- [32] He X., Zou Q., Luo L.-S., Dembo M., Analytic Solutions of Simple Flows and Analysis of Nonslip Boundary Conditions for the Lattice Boltzmann BGK Model, Journal of Statistical Physics, 87(1): 115-136 (1997).